1937. X. 29.

Igen tisztelt Tanár úr!

I A

Engedje meg hogy ismeretlenül, szivből jövő jókivánataimat küldjem Önnek, az Önt ért kitüntetés alkalmából. Munkásságával nemcsak személyének, hanem egész hazánknak dicsőséget szerzett, és az Ön örömében osztozik minden igaz magyar. – További működésére Isten áldását kérve maradtam igaz tisztelője

br. Kohner György.